

ETNOGENEZA ROMÂNESCĂ

Așezarea slavilor la sudul Dunării. Romanitatea orientală

- schița lecției -

- Sfârșitul Antichității și începutul Evului Mediu sunt marcate, în Europa, de invaziile popoarelor migratoare și de formarea noilor popoare europene.
- Între secolele al III-lea și al VII-lea, zona nord-dunăreană a cunoscut invaziile **goților** (de neam germanic), ale **hunilor** (de origine asiatică), așezați în Pannonia, sub conducerea lui Attila, ale **gepizilor** (germanici), care au controlat, tot din Pannonia, zona Transilvaniei și a Olteniei, ale **avarilor** (asiatici) și ale **slavilor de sud**. În anul 602, aceștia din urmă au trecut în masă la sudul Dunării, în Imperiul Roman de Răsărit (Bizantin).
- În urma cuceririi romane, o mare parte din teritoriul Europei cunoscuse procesul de romanizare, învățând limba latină. A luat astfel naștere romanitatea occidentală în partea apuseană a Imperiului Roman și *romanitatea orientală* în partea răsăriteană.
- Romanitatea orientală cuprindea o zonă întinsă între Austria de astăzi și Marea Neagră, trecând prin nordul Peninsulei Balcanice și incluzând și teritoriul actual al țării noastre.

Consecințele migrației slavilor asupra populației romanice nord-dunărene au fost:

- a) izolarea populației autohtone de restul Imperiului Roman de Răsărit;
- b) populația romanică din Peninsula Balcanică a fost divizată în mai multe grupuri, ai căror urmași sunt ramurile poporului român de la nord și de la sud de Dunăre;
- c) transmiterea unor influențe lingvistice în limba română și, mai târziu, a unor elemente religioase (de cult).